

יחי המלך

קונטרס שבועי בענייני גאולה ומשיח

משיחות כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א מליובאוויטש

גליון תתמב

ערב שבת קודש פ' עקב - כ"ף מנחם-אב ה'תש"ע

יוצא לאור על-ידי

תלמידי ה'קבוצה', 'חיילי בית דוד' - בית משיח 770

במסגרת אגודת חסידי חב"ד באה"ק, תחת נשיאות כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א

שישים שנה לנשיאות כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א וק"ח שנה להולדתו

יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד

מוקדש

לכ"ק אדמו"ר שליט"א

מלך המשיח

מהרה יגלה אכ"ר

לזכרון

כ"ק הרה"ג והרה"ח ומקובל רב פעלים

לתורה ולמצות ורבים השיב מעון

ר' לוי יצחק ז"ל

ש נ י א א ר ס א ה ז

אביו של כ"ק אדמו"ר מלך המשיח

אשר נאסר והגלה על עבודתו

בהחזקת והפצת היהדות

ונפטר בגלות

ביום כ"ף לחודש מנחם אב

שנת ה'תש"ד

נדפס לעילוי נשמת ר' אורי אהרן יואל ב"ר יוסף אר"י לייב ז"ל חוב' פאולין רות ב"ר יצחק ע"ה
ולע"ה ר' יוסף אר"י לייב ב"ר משה באר חוב' סרת חשא ב"ר נטע אורי ע"ה ולע"ה ר' מאיר ב"ר צבי ע"ה שנאל
ו'הקיצו ורננו שוכני עפר" והם בתוכם, ולזכות כל משפחותיהם שיחיו — לשפע ברכות עד בלי די

ב"ה

3 דבר מלכות

3

מקבל יהודי את הכוחות הגדולים ביותר לבקש ולצעוק: "עד מתי?!" / משיח שיפ עקב החשיא

8 זמן הגאולה

8

חב"דניק צריך לדעת לענות על שאלות בענין הציפיה למשיח / פי השבוע והזמן באור הגאולה

12 ניצוצות של משיח

12

הנה מגיע משיח וישאל: היכן הגידולים שגידלתם? / קטעים קצרים ופתגמים בענין גאולה ומשיח

13 כתב יד קודש

13

מדוע בחב"ד אומרים תחנון ביום פטירתם של צדיקים? / מהגהת הרבי על שיחת כי מניא השי"ת

המדור "ניצוצות של משיח" מוקדש לעילוי נשמת

הרה"ג הרה"ח ר' חיים משה יהודה בהר"ר ירמיהו הכהן ולאה ע"ה בלוי

מו"ל כת"י הראשונים, רב בית כנסת ומנהיג רוחני במשך יובל שנים, וזיכה אלפים במצוות תפילין ומוזוזת נפטר ג' אייר ה'תשס"ג, לסדר "אמור אל הכהנים"

ולע"ז זוגתו הרבנית חנה חי' הנה בת ר' מאיר שמריהו ורחל - נפטרה י"ג כסלו ה'תשמ"ג יה"ד שתיכף ומיד יקויים היעוד "הקיצו ורגנו שוכני עפר" והם בתוכם, בגאולה האמתית והשלימה

ליכות

הרה"ת ר' מנחם מענדל הלוי זוג' מרת נחמה פייגא שיחי

וילדיהם: שולמית ובעלה הרה"ת דוד הלוי ובניהם: נתן הלוי ויוסף יצחק הלוי ש"י לאבקובסקי מאיר שלמה הלוי, חנה שרה, לוי יצחק הלוי וחיה מוסיא שיחי

שגלוב

יחי המלך

סניף ארה"ב: 383 Kingston Ave. #38, Brooklyn, NY 11213 • טל': 347-675-5771

סניף ארץ הקודש: ת.ד. 2025 כפר חב"ד, 60840 • טל': 0667-960 (03) • פקס: 960-7219 (03)

דואר אלקטרוני: chinuch@neto.net.il • אינטרנט: www.moshiach.net/blind

א ודאי איז וויא הויך א ספור זאל נים זיין, איז רי וואס זיינען זיין צו
סאר שטיין חסידות זיינען דער כ"ס נים יוצא, דער רבי האט אמאל איינעם געזאגט
אז באפען בריים איז סאפע זייער א גויכטיקע זאך, אבער פיער וואס זען אין אלע
און אזויא איז אויך אז ב'דארף דער ס"ב נים יוצא זיין, און ב'דארף לערנען דעם
רבי'נס חסידות בעיון.
א ודאי דארף מען וויסן און ספור, וואס דאס דארף מען אויס גייען דא
צוליב א זולת, אזא וואס איז נאך דער וויילע נים זיין צו פארטיילן חסידות, דארף
מען עס מקרב זיין דורך א ספור, און אויך צו ליב זיין אלע וואס זיי זען זייער גילחא
אבער אבער בעהמה (דארף מען) זיך אוועק געבען אויף לערנען חסידות, און די ספורים
איז וויא א סתם האט אמאל געזאגט, אז ווען בא עס איז די קאפ פאר מאסערס לערענס
ער יעסולס אנדחא.
אויך צו די שיהות וספורים וואו ער קען געפינען א הסבר אדער א עוסק דארף
ער א ודאי הארעווען אויף דעם, וואס, שיהות חולין של ח"ח צריכים לימוד, און יעסולס
איז די שיהת אויך וויא א סאמר, אבער דער עיקר איז זייער גילחא
דער עיקר, אבער פון די אלע ענינים איז די חקשרות, בין אין לערנען חסידות
און סייא אין שיהות, איז די חקשרות, וויא ס'האט פריער גערעט אז תורה צוה לנו סתם,
און דאס איז אויך דער ענין פון לבנה.
אין האט אמאל געפרעגט דעם רבי'ן דעם טעם וואס בא חסיד חב"ד איז פון זיך
נוחו אז ס'זאל ניוט היא צ'זאגט מען חתונ, האט דער רבי גענטפערט אז וואו איז נאך
א א בעסערע צייט אויף בעסערע חתונ, וויא ער זאל געבן א חתונה וויא
ו"ל חתונות פון וואס בא פילעכע זאגט מען נים קיין חתונ, איז וויילע יא צ'
איז דאך א נים העלי' סעטיים מען העכער דער פון אן ס'ס איז בא חסיד חב"ד זאגט
און דורך דעם וועט נחמלא ווערען אלא דעם רבי'נס הכסחות וואס ער האט צו געזאגט
צעצבצ צעץ סעספסק נים נאר אין געסיות נאר אויך אין רוחניות, און נים נאר אין
רוחניות נאר אויך אין געסיות,
ס'דארף זיך נאר האלפען אן דעם רבי'נס קלאסע, און קניס זיין וואס ער האט

בעהייסקען, אפי' ענינים צו וואס אדם דס אוהם בעקביו, אזויא וויא עס שטייט, ותי' עקב
חמסעון, וואס במילא וועט זיין דער ושכר אח הבריה ואח החמד, אז דער רבי וועט בקיים
זיינען בעכחות וואס ער האט צו געזאגט יעדע איינעם, אויך די הכסחה בלילה וואס
וואס ער האט צו געזאגט כלל ישראל, און ער וועט אונז פירען אנקעגען סתיה'ן.

דער עיקר העיקרים אָבער פון די אַלע ענינים איז די התקשרות, בין אין לערנען חסידות און סיי אין שיחות, איז די התקשרות, ווי מ'האָט פריער גערעט אַז תורה צוה לנו משה, און דאָס איז אויך דער ענין פון לשמה.

און דורך דעם וועט נתמלא ווערן אַלע דעם רבי'נס הבטחות, וואָס ער האָט צוגעזאָגט ניט נאָר אין גשמיות נאָר אויך אין רוחניות, און ניט נאָר אין רוחניות נאָר אויך אין גשמיות. מ'דאַרף זיך נאָר האַלטן אין דעם רבי'נס קליאַמקע, און מקיים זיין וואָס ער האָט געהייסן, אפי' ענינים וואָס אדם דש אותם בעקביו, אזוי ווי עס שטייט בפרשת השבוע⁴ והי' עקב תשמעון, וואָס במילא וועט זיין דער ושמר גו' את הברית ואת החדס⁵, אַז דער רבי וועט מקיים זיין זיינע הבטחות וואָס ער האָט צוגעזאָגט יעדער איינעם, אויך די הבטחה כללית וואָס ער האָט צוגעזאָגט כלל ישראל⁶ אַז לאלתר לתשובה (תשוב לשרשו) בריינגט לאלתר לגאולה און ער וועט אונז פירן אַנקעגן משיח'ן.

איך האָב אַמאָל געפרעגט דעם רבי'ן דעם טעם וואָס באַ חסידי חב"ד איז מען זיך נוהג ביום היא"צ ופטירת צדיקים זאָגט מען תחנון, האָט דער רבי געענטפערט אַז וואו איז נאָך דאָ אַ בעסערע צייט אויף אויסבעטען⁷.

וי"ל הפירוש להחילוק אשר בזה, במנהגו ומנהג פולין. באַ פוילעשע זאָגט מען ניט קיין תחנון, איז וויילע יא"צ איז דאָך אַ יום העלי' שטייט מען העכער דערפון. אַך מ"מ איז באַ חסידי חב"ד זאָגט מען תחנון ווייל מען וויל דאָך מיט נעמען אויך דעם גוף, אַ אַפגעוואַשענעם גוף. באַ פוילעשע איז דאָך וצדיק באמונתו יחי⁸, א"ת יחי' אלא יחי' (החיות בפתח)⁹. איז דערפאַר ביום היא"צ איז דאָך אַ עלי' לצדיק ולכל מקושריו, אבל אין זה בדרך פנימיות, משא"כ בחב"ד וואָס מ'וויל בפנימיות וע"י עבודה ולכן גם אז אומרים תחנון.

[השוורת האחרונות שהודגשו אינם בצילום שלפנינו אלא נכתבו ע"י כ"ק אד"ש מה"מ בדף אחר, וסימן את מקומם בתוך השיחה באות ה' מוקפת בעיגול. המו"ל]

(4) ז, יב ובפרש"י.

(5) פרשתנו שם.

(6) ראה "קול קורא" - סיון, תמוז, אב - תש"א. תשרי תש"ג (אג"ק אדמו"ר מהוריי"צ ח"ה ע' ססא ואילך. ע' שעז ואילך. ע' תח ואילך. ח"ו ע' תל ואילך). ועוד.

(7) ראה שיחות כסלו תרצ"ג. אג"ק כ"ק אדמו"ר שליט"א ח"ט ע' ריד.

(8) חבוק ב, ד.

(9) ראה לקו"ד ח"א קמא, ב. ועוד.

המדור מוקדש

לעילוי נשמת ר' יהודה ב"ר צבי הירש ע"ה סטראל - נפטר ביום כ"ז אלול

ולע"נ זוגתו טשרנא גיטל בת ר' יעקב ע"ה - נפטרה ביום ה' טבת

יה"ד שתיכף ומיד יקויים היעוד "הקיצו ורננו שוכני עפר" והם בתוכם, בגאולה האמיתית והשלימה

נדבת בנם - יבלחט"א - הרה"ח שמואל סטראל ומשפ' שיחי

מקבל יהודי את הכוחות הגדולים ביותר לבקש ולצעוק: "עד מתי"?!...!

יש בכוחו של יהודי לעורר עצמו ולעורר יהודים אחרים, ובעיקר לעורר כביכול את הקב"ה - ש"בואו ונחשוב חשבוננו של עולם": לפי כל החשבונות הי' צריך הקב"ה כבר מזמן להביא את הגאולה האמיתית והשלימה ע"י משיח צדקנו ● מקבל יהודי (במקום ובזמן זה) את הכוחות הגדולים ביותר וגם את הזכות ואחריות הגדולה ביותר לבקש ולצעוק להקב"ה: "עד מתי"?!...! ● עכשיו נתוסף חידוש, שבימים האחרונים הודפס ספר התניא בכתב "ברייל" - שע"יז נפעל חידוש בהפצת המעיינות, שזה הגיע גם לסוג חדש ד"חוצה" (עבור "סגי-נהור")! ● אחרי שכבר פעלו גם ענין זה בהפצת המעיינות חוצה) דבר ברור, שתיכף ומיד ממש צריכה כבר לבוא הגאולה האמיתית והשלימה ע"י משיח צדקנו!

משיחות ש"פ עקב, כ"ג מנ"א, מבה"ח אלול ה'תנש"א - מוגה, תרגום מאידית

ובעניננו: "עקב" יש בו גם הפירוש³, שקאי על "עקב" בזמן - דרא דעקבתא דמשיחא, ובפרט עקבתא דעקבתא דמשיחא - הזמן בו אנו נמצאים עכשיו.

וע"ד שני פירושים הנ"ל ב"עקב" ישנם גם שני פירושים ב"עקב" בפירושו עקבתא דמשיחא⁴: (א) מלשון עקביים⁵, הדרגא

(3) אוה"ת ריש פרשתנו.

(4) בהבא להלן, ראה גם "קובץ י"א ניסן שנת הפ"ט" אות סב.

(5) ראה תניא פ"ב.

א. [.] כמדובר כמ"פ ובפרט לאחרונה, שכיון ש"אחכה לו בכל יום שיבוא"¹, וע"פ כל הסימנים הרי "הנה זה (משיח) בא"², לכן עסוקים כל הזמן במחשבה ודיבור אודות הגאולה, ומחפשים לקשר את כל הענינים דזמן זה עם הגאולה, והעבודה דבנ"י היא למהר את הגאולה.

(1) נוסח "אני מאמין" הנדפס בסידורים וכו'. וראה לקו"ש חכ"ג ע' 394.

(2) שה"ש ב, ח ובשהש"ר עה"פ.

השלישי, שהוא ג"כ בית המקדש המשולש (ע"ד חוט המשולש⁹), שכולל הן את בית ראשון (שהי' בבחי' מלמעלה למטה¹⁰) והן בית שני (בבחי' מלמעלה למטה¹⁰), ובית נצח¹¹, בגאולה הנצחית שאין אחרי' גלות¹², כשיהי' שלימות הגילוי דעצמותו ית' בתחתונים¹³, ושלימות החיבור ד"אני לדודי ודודי לי", "כל מקום שנאמר לי אינו זו לעולם".

ב. ומזה ישנו גם לימוד בנוגע להחשבון צדק דחודש אלול – שצריך להיות במיוחד בנוגע להמצב ד"עקב", עקבתא דמשיחא:

יש בכוחו של יהודי לעורר עצמו ולעורר יהודים אחרים, ובעיקר לעורר כביכול את הקב"ה – ש"בואו ונחשוב חשבוננו של עולם": לפי כל החשבונות (שהקב"ה הראה בתורתו ובהניסים שהוא עושה בעולם) הי' צריך הקב"ה כבר מזמן להביא את הגאולה האמיתית והשלימה ע"י משיח צדקנו (כנ"ל), ובפרט בשנה זו, שלפי כל החשבונות והסימנים היא ה"שנה שמלך המשיח נתגלה בו"¹⁴ (כמדובר כמ"פ בחדשים האחרונים),

ובפרט בבואנו מ"שלושת השבועות", שבנ"י עסקו בלימוד הלכות בית המקדש (בית הבחירה), שע"ז אומר הקב"ה¹⁵ "אני מעלה עליהם כאילו הם עוסקים בבנין הבית", ובפרט שהבית כבר עומד ובנוי למעלה, וצריך רק לרדת למטה¹⁶,

הנמוכה ביותר. כשם שעקב הרגל הוא החלק הכי תחתון בגוף האדם, עד"ז דרא דעקבתא דמשיחא הוא הדור הכי תחתון במשך כל הדורות, שבו שורר בעולם חושך כפול ומכופל. וכמבואר בחז"ל¹⁶ הסימנים הבלתי רצויים על החושך דעקבתא דמשיחא (כ"בעקבות משיחא חוצפא יסגא" וכיו"ב). (ב) מלשון סוף ואחרית, שזה קאי על סוף ואחרית הגלות והימים, תיכף ומיד, ממש לפני ביאת המשיח¹⁷, כי כבר "כלו כל הקיצין" ועומדים מוכנים לגאולה.

ובפרט בדורנו זה ובזמננו זה, כמדובר כמ"פ, שכ"ק מו"ח אדמו"ר העיד והודיע, שכבר סיימו את כל הענינים, וסיימו גם "לצחצח את הכפתורים", והדבר היחידי שנשאר הוא – התנועה אחת של הקב"ה שיוציא את בני ישראל מהגלות ולהביאם אל ארץ הקודש... ולכן מבקשים וצועקים יהודים עוה"פ ועוה"פ – ועכשיו עוד יותר בתוקף מפעם – "עד מתי"?!...

והחיבור של שני הפירושים הוא, שדוקא מצד זה שעקבתא דמשיחא הוא התחתון ביותר בבחינת עקביים (וצריך לעלות מזה מלמטה למעלה), מתגלית השלימות של ביאת המשיח בגאולה האמיתית והשלימה (מלמעלה למטה).

ועד שנעשה החיבור של שני הענינים יחד (שבתחתון ביותר של הגלות נהיית הגאולה – "גולה" בתוס' אל"ף¹⁸) – בבית המקדש

(6) בסוף מס' סוטה. ועוד.

(7) ובפרט לפי הפירוש ש"עקבתא דמשיחא" קאי על העקב של משיח, ובלשון חז"ל: "צפה לרגליו של משיח" (יל"ש עמוס בסופו (רמז תקמט)), שהנה משיח בא וכבר שומעים פעמיו של משיח (כפתגם כ"ק מו"ח אדמו"ר).

(8) ראה ויק"ר ספ"ב. ועוד. לקו"ת בהעלותך לה, ג. ובכ"מ. וראה שיחת ש"פ אחו"ק וש"פ אמור שנה זו (התוועדיות תנש"א ח"ג ע' 177 ואילך; ע' 217 ואילך). וש"נ.

(9) קהלת ד, יב.

מדוע בחב"ד אומרים תחנון ביום פטירתם של צדיקים?

בקשר עם כ"ף מנחם-אב – יום ההילולא של הרה"ג והרה"ח וכו' המקובל מוהר"ר לוי יצחק ז"ל שניאורסאהן – אביו של יבלחט"א – כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א – שחל בשבת זו, הננו מביאים בזאת (בע' 15) צילום מיוחד (מוקטן) מהגהת כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א על קטע משיחתו בהתוועדות כ"ף מנחם-אב ה'שי"ת – במלאת 60 שנה להתוועדות זו (נדפס ב"שיחות קודש" ה'שי"ת (הוצאת תשנ"ח) ע' 6-135. קטע השיחה בענין אמירת תחנון ביום היא"צ ופטירת צדיקים נדפס גם בלקו"ש ח"א ע' 210) בשולי-הגליון הבאנו הערות מהמו"ל ד"שיחות קודש"

פענוח הצילום (הכתי"ק בא בהדגשה):

א ודאי איז ווי הויך א סיפור זאָל ניט זיין, איז די וואָס זיינען שייך צו פאַרשטיין חסידות זיינען דערמיט ניט יוצא, דער רבי האָט אַמאָל איינעם געשריבן אַז באַקען ברויט איז טאַקע זייער אַ וויכטיקע זאַך, אָבער דער וואָס קען זיין אַ נוקב מרגליות דאַרף זיין אַ נוקב מרגליות. און אזוי איז אויך אַז מ'דאַרף דערמיט ניט יוצא זיין, און מ'דאַרף לערנען דעם רבי'נס חסידות בעיון.

א ודאי דאַרף מען וויסן די סיפורים, ובפרט וואָס דאָס דאַרף מען אויסניצן צוליב אַ זולת, אַזאַ וואָס איז נאָך דערוויילע ניט שייך צו פאַרשטיין חסידות, דאַרף מען עס מקרב זיין דורך אַ סיפור, און אויך צוליב זיך אליין איז דאָך מילתא אלבישייהו יקירא². אָבער מען דאַרף זיך אַוועק געבן אויף לערנען חסידות, כל השייכים לזה, און די סיפורים איז ווי אַ עולמ'שער האָט אַמאָל געזאָגט, אַז ווען די קאַפּ איז באַ אים פאַרמאַטערט לערנט ער יעמאַלט אַגדתא.

אָבער די שיחות וסיפורים וואו ער קען געפינען אַ הסבר אָדער אַ עומק דאַרף ער אַ ודאי האָרעווען אויף דעם, וואָס אפילו שיחות חולין של ת"ח צריכים לימוד³, וכ"ש וק"ו כו'. יעמאַלט איז די שיחה אויך ווי אַ מאמר, אָבער דער עיקר איז דער ענין הבא ע"י הגיעה.

מובן אשר המאמרים ושיחות דזמנים ומועדים קבועים הם קודמים להשאר בזמנים ההם.

(1) אג"ק שלו ח"ד ע' שמ. הועתק ב"היום יום" כה (2) שבת י, ב. ניסן.

(3) סוכה כא, ב. נתבאר בסהמ"צ להצ"צ קה, א.

(10) ראה בארוכה לקו"ש ח"ט ע' 62 ואילך.
(11) זהר ח"א כח, א. ח"ג רכא, א. תקו"ת ת"ח.
(12) ראה מכילתא בשלח טו, א. תוד"ה ה"ג ונאמר – פסחים קטז, ב. ועוד.
(13) ראה תניא פל"ו (מו, א).
(14) יל"ש ישעי' רמז תצט.
(15) תנחומא צו יד. וראה בארוכה לקו"ש ח"ח ע' 412 ואילך.
(16) פרש"י ותוס' סוכה מא, סע"א. ועוד.

הנה מגיע משיח וישאל: היכן הגידולים שגידלתם?

[. .] ועוד וגם זה עיקר: הנה הנה מגיע משיח צדקנו, והוא ישאל היכן הם הגידולים שגידלתם! ולא יסתמך על תשובה בלבד, אלא הוא יהי' המראה באצבעו ואומר זה – הנה הילד או הילדה שהכינו אותם לומר "זה אלי ואנוהו", בדוגמת מה שהי' בימי צאתך מארץ מצרים" ש"הם הכירוהו תחלה".

וכאשר יתחילו לפעול בזה מיד אזי בוודאי שיצליחו, ויהי' שכל הנ"ל יהיה בהצלחה רבה ומופלגה.

(תרגום חפשי משיחת ש"פ עקב, מבה"ח אלול, ה'תשל"ח - בלתי מוגה)

לא להתפעל מ"חמור" שבעולם, אלא לפעול שיסייע לעבודה

אע"פ שכשמסתכלים מסביב, רואים בעולם "חמור" – עד ל"עם הדומה לחמור" כו' – לא צריכים להתפעל מזה, "לא יתבייש מפני בני אדם המלעיגים", ואין זה דבר הזקוק לחידוש מקבלה ומחסידות, אלא זה כתוב בפשטות בתחלת השו"ע, שצריך להיות "לא יתבייש מפני בני אדם המלעיגים"; לא צריך אמנם להתנהג בעזות – אבל צריך להיות "עז כנמר" וכו'.

ואדרבה – מה"חמור" ומה"עם הדומה לחמור" בעולם – צריך לעשות שהם יסייעו לעבודה, עד שכולם יחד הולכים אל ה"בהר ה' יראה" ונבנה ביהמ"ק השלישי בגאולה האמיתית והשלימה, למטה מעשרה טפחים בפשטות ובמהרה בימינו ממש, גם בפשטות. (תרגום חפשי משיחת ש"פ עקב ה'תשמ"א - בלתי מוגה)

כאשר שרים אודות "משיח נאו" בודאי ש"מיד הן נגאלין"

כאשר בני נמצאים בחשכת הגלות (שזוהי ה"צרה" הגדולה ביותר), יודעים הם שזהו לרגע קטן בלבד, והדבר תלוי רק בקריאה להקב"ה, וכאשר "קראתי" – עי"ז ששרים אודות "משיח נאו", ואומרים "כי לישועתך קוינו כל היום", הרי בודאי ש"ויענינו", וכפס"ד הרמב"ם: "מיד הן נגאלין".

(משיחת כ"ף מנ"א ה'תשמ"ב - לילדי "צבאות ה'" - בלתי מוגה)

ונמצאים כבר לאחר חמשה עשר באב, ש"מכאן ואילך מאן דמוסיף יוסיף", "מחמשה עשר באב ואילך דמוסיף לילות על הימים לעסוק בתורה יוסיף חיים על חייו"¹⁷,

ונמצאים כבר (קרוב לסיום) שתי שבתות אחרי ט"ו באב, שע"י שמירת שתי שבתות הכלתן מבטיחה התורה ש"מיד נגאלים"¹⁸,

ונוסף לזה הרי זו שבת מברכים חודש אלול, החודש שבו הקב"ה נמצא כ"מלך בשדה", "ואיזו רשאין (ויכולים²⁰) כל מי שרוצה להקביל פניו, והוא מקבל את כולם בסבר פנים יפות ומראה פנים שוחקות לכולם",

ונוסף לזה – נמצאים אנו בבית הכנסת ובית המדרש ובית מעשים טובים, וביחד עם ציבור מ ישראל, ומכו"כ ציבורים (עשירות) מישראל –

מקבל יהודי (במקום ובזמן זה) את הכחות הגדולים ביותר וגם את הזכות ואחריות הגדולה ביותר לבקש ולצעוק להקב"ה: "עד מתי?!...!"

*

ג. כיון שכבר סיימנו את כל הענינים ד"מעשינו ועבודתינו"²¹, ובמילא צועקים ותובעים "עד מתי" (כמדובר לעיל) - נשאלת מיד השאלה המרעישת: כיון שכבר סיימנו את כל הענינים – כיצד יתכן, אם-כן, שמשח צדקנו עדיין לא בא?!..

ד. ואולי יש לומר:

(17) תענית בסופה ובפרש"י.

(18) שבת קיח, ב.

(19) לקו"ת ד"ה אני לדודי (פ' ראה לב, סע"א ואילך).

(20) הוספת-ביאור) כ"ק מו"ח אדמו"ר בסד"ה לך אמר לבי הש"ת (סה"מ הש"ת ע' 107. הש"ת ע' 285).

(21) ראה תניא רפ"ז.

ידועה אגרת הבעש"ט²² בה הוא מוסר את מענה מלך המשיח על השאלה (דהבעש"ט) "אימתי אתי מר" – "לכשיפוצו מעינותיך חוצה". זאת אומרת שביאת המשיח תלוי בהפצת המעיינות חוצה, שמעיינות תורת החסידות יפוצו ויגיעו עד ב"חוצה" – בפרטים הכי חיצונים והכי רחוקים ביותר דהבריאה.

כיון שלאחרי ריבוי הפעולות דרבתינו נשיאינו עד עתה בהפצת המעיינות חוצה, ובריבוי הכי גדול, עד בכל חוגי ישראל (כדלקמן) משיח עדיין לא בא – מסתבר אולי לומר, שישנו עוד סוג יהודים שאליהם הפצת המעיינות עדיין לא הגיעה, כדלקמן.

לא צריכים להאריך עד כמה רבותינו נשיאינו במשך הדורות פעלו בהפצת המעיינות חוצה – כיון שכל אחד יכול לראות זאת,

החל מגילוי תורת החסידות ע"י הבעש"ט, ואח"כ – ההוספה שנתוספה בזה מדור לדור ע"י רבותינו נשיאינו, עד לדורנו זה, שבו העבודה דהפצת המעיינות חוצה התרחבה – ע"י כ"ק מו"ח אדמו"ר נשיא דורנו (ובפרט אחרי בואו לחצי כדור התחתון) – באופן נעלה יותר לגבי כפי שהי' לפני:

נוסף על כל הביאורים והסברים וכו' בפנימיות התורה שנתוספו בדורנו זה (מיוסד על הכללים דפנימיות התורה שניתנו לפני זה²³), נעשתה הפצת המעיינות חוצה²⁴ באופן

(22) נדפס בכש"ט בתחילתו. ובכ"מ.

(23) ע"ד שהוא בכללות התורה - כמארז"ל "כל מה שתלמיד ותיק עתיד לחדש הכל ניתן למשה מסיני" (ראה מגילה יט, ב. ירושלמי פאה פ"ב ה"ד. שמו"ר רפמ"ז. ועוד). ומבואר במק"א, שבמ"ת ניתנו למשה כללי התורה, וה"תלמיד ותיק מגלה פרטי הדבר, המיוסדים וכלולים (בהעלם) בהתורה שניתנה למשה מסיני" (ראה לקו"ש ח"ט ע' 252 ואילך. וש"נ).

(24) ושני הענינים תלויים זה בזה - כי דוקא ע"י הביאורים וכו' בתורת החסידות שנתגלו בדורנו זה, ישנו הכח להפיץ המעיינות בכל מקום ובכל דרגא, עד בחוצה שאין חוצה הימנו.

שמקיף וחודר את חוגי היהדות הרחבים ביותר בכל מקום, יהודים מכל הסוגים והפצה בכל קצוי תבל, בכל חלקי וקצות העולם. כולל ובמיוחד – ע"י התרגום של ענינים בחסידות ללשונות דאומות העולם, שמאפשר את הגישה אליהם לכל אחד²⁵;

וע"י כל הנ"ל – הגיעו מעיינות תורת החסידות לכל סוג (עכ"פ) מבני"ב חוצה", עד גם "חוצה" שאין חוצה הימנה, באופן שכל יהודי – באיזה מקום ודרגה שיהי' – יש לו (עכ"פ) הכח והיכולת (אפילו אם לעת-עתה עדיין אין לו שייכות גלוי' לזה) להשתייך ולהתקשר למעיינות החסידות בחיי עצמו.

כיון שלאחרי כל זה, כל ריבוי הפעולות בהפצת המעיינות חוצה עד עתה, ובריבוי הכי גדול, משיח עדיין לא בא – אולי יש מקום לומר (לכאורה), שעדיין נותר סוג ותחום מסויים ב"חוצה" שאליו ה"מעיינות" עדיין לא הגיעו עד עתה. ואולי זוהי המניעה האחרונה ל"אתי מר" (שבא כתוצאה מהפצת המעיינות חוצה).

ה. ועלתה בדעתי סברא – שישנו סוג אותיות הכתב – שבו עדיין לא הגיעו מעיינות תורת החסידות (ע"פ הידיעות שהגיעו לכאן):

עבור אנשים – ל"ע – שאין ביכולתם לראות ר"ל (בהיותם "סגי-נהור"²⁶), המציאו כתב מיוחד, שנקרא (בלשון המדינה) "ברייל", שבו אותיות הכתב בולטות, באופן שגם אדם שהוא סגי-נהור ר"ל, יכול למשש ולהרגיש באצבעותיו את האותיות, ועי"ז לדעת מה כתוב שם.

ומובן מאליו, שזהו מעמד ומצב גמור ד"חוצה", ויתירה מזה – "חוצה" שאין חוצה

(25) ראה לקו"ש חל"ו ע' 43 ואילך. וש"נ.

(26) ראה ברכות נו, א. ירושלמי פאה פ"ה ה"ה. ב"ד פ"ל, ט. ויק"ד פל"ד, יג. ועוד. - נתבאר באוה"ת בראשית ה'תתלח, ב. סה"מ תרס"ח ע' לב. המשך תער"ב ח"א ע' ערה. ח"ב ס"ע א'כד ואילך.

הימנה²⁷, כמובן מזה גופא – שלאחר כל ההשתדלויות ופעולות בהפצת המעיינות חוצה, שעל-ידם הגיעו בכל מקום (כנ"ל ס"ד), לא הגיעו (עד עתה) במקום זה.

ו. ועכשיו נתוסף חידוש, שבימים האחרונים הודפס ספר התניא ב"ברייל" – שע"י נפעל חידוש בהפצת המעיינות, שזה הגיע גם לסוג חדש ד"חוצה" (עבור "סגי-נהור")!

והגם שספר תניא זה לא הגיע לע"ע לכל בני"ה השייכים לזה – הרי עצם הענין שישנה בעולם מציאות של ספר תניא ב"ברייל" – זה גופא מביא את ה"מעין" דחסידות גם בסוג זה²⁸ ד"חוצה"; ונותן אפשרות שלמעיינות החסידות תהי' גישה גם לאותם יהודים הנמצאים ר"ל במעמד ומצב זה, שבחייהם תהי' להם שייכות לתורת החסידות.

ז. [.] הנקודה העיקרית בכל האמור לעיל – הרי היא הגאולה האמיתית והשלימה ע"י משיח צדקנו בפועל ממש. במילא – בין אם להאמור לעיל ישנה שייכות לזה, בין אם לאו – הרי עכשיו (לאחרי שכבר פעלו גם ענין זה בהפצת המעיינות חוצה) דבר ברור, שתיכף ומיד ממש צריכה כבר לבוא הגאולה האמיתית והשלימה ע"י משיח צדקנו!

ואז תהי' גם שלימות הרפואה דכל בני"ה, גם דיהודים אלו – כמארז"ל²⁹ "לעתיד לבוא העורים מתרפאים שנאמר³⁰ אז תפקחנה עיני עורים". ויתירה מזה – "כשיבוא (הקב"ה) לרפאות העולם אינו מרפא תחילה אלא

(27) להעיר ממארז"ל דסומא חשוב כמו כו' (נדדים סד, ב). ולהעיר גם מנדדים כ, א.

(28) להעיר מתניא פל"ד (מג, ב): "ואף שאינו נותן אלא חומש הרי החומש מעלה עמו כל הארבע ידות לה' כו' ובקרבנות ה' כל החי עולה לה' ע"י בהמה אחת וכל הצומח ע"י עשרון סולת אחד בלול בשמן כו'".

(29) ב"ד רפצ"ה. וש"נ.

(30) ישע"י סה, לה.

מפשעינו מדוכא מעונותינו", וכדאיתא בגמרא²⁰ שמיש "יתיב בין עניי סובלי חלאים", כלומר, כל זמן שמישח לא בא בגלוי בעוה"ז – הוא אדם חולה, ויש לו יסורים נוראים בכל רגע, רחמנא ליצלן!

ואם-כן, כיצד מרהיבים לומר שמישח וכל יהודי יכולים לחכות משך זמן עד שמישח יבוא!? ועוד הולכים ואומרים שזה לא הסדר והדרך שלנו לצעוק ולתבוע שמישח יבוא היום, כל זה לאחרי שזה מפורש בתורה, כנ"ל!

מה זאת-אומרת שביאת המשיח תדחה לזמן מאוחר יותר!?

ידוע מה שאומרת הגמרא בעירובין²¹ [שאמנם היא מהמסכתות שאינן נלמדות בשיבות... אך היא מסכת בש"ס] אודות "האומר שמועה זו נאה ושמועה זו אינה נאה כו'", כלומר, הוא אינו אומר שמועה זו אינה תורה מסיני אלא שהיא "אינה נאה", דהיינו, שלא יפה לדבר עלי' – אומרת הגמרא איך הוא נקרא...

ז. אעפ"כ, כאשר באים עם טענות אלו לחב"ד'ניק – הוא מתבלבל ואין לו מה להשיב!...

מה זאת-אומרת שאין לך מה להשיב, כאשר המענה מפורש בתנ"ך, בגמרא ובמדרשים וכו'?! ובפרט שהשואל עצמו יודע שזהו היפך האמת!

ואין להאריך בדבר המבהיל, ובדבר המצער עד כדי הבהלה, מדברים רק בשבחם של ישראל – שכל השאלות והספיקות הללו באות מצד ה"יצרו אנסו"²² של היהודי המכסה על רצונו הפנימי, ובכדי לבלבל אותו מביא היצר ראיות מהתורה, ע"ד מה שפרעה טען (כנ"ל²³) "כי אותה אתם מבקשים"²⁴ (כלומר שטענתו של פרעה היא שכן הוא רצונם של בני ישראל, כביכול, ע"פ תורה!).

וכאמור, לא זקוקים כלל להסברות וראיות – כשיגשו לשאול אצל חולה ר"ל, מתי הוא חפץ בישועה ורפואה – ישמעו מה יענה. והרי מובן במכל-שכן בנוגע לחולי הגלות של כלל ישראל – ש"לישותך קוינו כל היום" פירושו שהישועה תבוא היום ממש.

(תרגום חפשי משיחת ש"פ עקב ה'תשד"מ - בלתי מוגה)

(20) סנהדרין צח, א ובפרש"י. וראה לקו"ש חכ"ב ע' 22) רמב"ם הל' גירושין פ"ב ה"כ.

79. סה"ש תנש"א ח"ב ע' 496 וראה שם הע' 65 ואילך. (23) המדובר קודם בהתועדות – ס"ו בהנחה.

(24) בא י, יא.

המדור מוקדש

לזכות

ר' יעקב מיכאל הלוי בן עלקא וזוג' מרת אסתר בת בלומה גוטה שיחיו וילדיהם: מיכל, נחמה, יוסף יצחק הלוי, חנה ומנחם מענדל הלוי שיחיו

גינזבורג

ולזכות וקניהם: מרת עלקה תחי' בת רייזל ומרת בלומה גוטה תחי' בת נחה

לברכה והצלחה בכל המצטרך בגשמיות וברוחניות, ולקבל פני משיח צדקנו ומיד ממש

מובן ופשוט מה יענה, ללא צורך בהתבוננות, שהוא רוצה להתרפאות מחוליו **תיכף ומיד!**
 עד"ז מובן בפשטות בנוגע לחולי של כלל ישראל – הגלות, שכאשר מבקשים "לישועתך קוינו כל היום" לא מתכוונים לישועה בעוד 1900 שנה, אלא **עכשיו**, תיכף ומיד!

וכפסק-דין הרמב"ם⁷ – "הבטיחה תורה שסוף ישראל לעשות תשובה בסוף גלותן ומיד הן נגאלין", ש"מיד" בהלכה בודאי פירושו לכל-הפחות באותו יום; יש מקום לשאול האם הכוונה למהלך מיל, 18 דקות או 24 דקות¹², אך בודאי הכוונה באותו יום.

וכלשון הנ"ל בתפלה: "את צמח דוד עבדך **מהרה** תצמיח", ש"מהרה" בודאי הכוונה באותו היום, לא בעוד משך זמן.

וכאמור, "כלו כל הקיצין ואין הדבר תלוי אלא בתשובה", כלומר, דבר זה מונח בידם של יהודים – אם הוא יעשה תשובה אזי "מיד הן נגאלין", ואם רוצה זה יכול להיות בשעתא חדא וברגעא חדא¹³!

ולאחרי שיסוד ועיקר הראי' לזה שמקווים שמישיח יבוא ביום זה ממש ישנו, הרי הוא מגלה את הפירוש ב"אחכה לו בכל יום שיבוא" (שמצד עצמו הי' אפשר לכאור' לפרשו באופן אחר), בתור סניף וסעיף הנוסף לעיקר הראי' ד"לישועתך קוינו כל היום" כו', כנ"ל¹⁴.

כל זמן שמישיח לא בא בגלוי בעוה"ז – הוא אדם חולה, ויש לו יסורים נוראים בכל רגע, ר"ל!

ו. בנוסף לזה, ישנה ע"כ ראי' מהירושלמי [אע"פ שישנם הטוענים: מי מתחשב עם הירושלמי ומי לומד ירושלמי? הרי זה מיועד לבטלנים (בתורה עצמה), לאלו שאינם עוסקים ב"לאסוקי שמעתתא אליבא דהלכתא"¹⁵...]:

מובא בירושלמי¹⁶ ש"כל דור שאינו נבנה (ביהמ"ק) בימיו מעלין עליו כאילו הוא החריבו". והרוגז'בער¹⁷ לומד מכך להלכה שמה מובן שחורבן ביהמ"ק הוא פעולה נמשכת, וכל זמן שלא בונים את בית המקדש – הרי זה "כאילו הוא החריבו"¹⁸!

ואם-כן, כיצד מרהיבים לומר ש"אחכה לו בכל יום – שיבוא" הכוונה היא לא היום אלא בעוד חודש או שנה, ועאכו"כ יותר, כאשר כל רגע שמישיח לא בא וביהמ"ק לא נבנה בחזרה הרי זה "כאילו הוא החריבו"!

וממשיכים לטעון – "אחכה לו בכל יום", ובנוגע ל"שיבוא" זה 'עסק' של משיח ומסתמכים עליו שיבוא מתי שירצה!

מה זאת-אומרת?! הרי משיח רוצה את מה שכל יהודי רוצה – שהגאולה תבוא מיד! ובאם הגאולה לא באה, אומר הכתוב¹⁹: "חלינו הוא נשא ומכאבינו סבלם גו' והוא מחולל

(12) שו"ע אדה"ז או"ח סתנ"ט ס"י. וראה לקו"ש
 ח"ב ע' 618 ואילך. וש"נ.
 (13) זח"א קכט, א ואילך.
 (14) סעיף ג'.
 (15) יומא כו, א.
 (16) יומא פ"א ה"א. וכ"ה במדרש תהלים קלז, י.
 (17) ראה מפענח צפונות פ"ה סל"ז (ע' קמא). וש"נ.
 (18) ראה שיחת י"ב תמוז תשד"מ – "יחי המלך" תקכד ע' 6 ואילך.
 (19) ישע"י נג, ד-ה.

"ולא ילמדו עוד איש את רעהו כי כולם ידעו אותי למקטנם ועד גדולם".

– ויהי רצון, שתיכף ומיד עוד ברגע שקודם הגאולה – ע"י הלימוד בספר התניא הנ"ל ע"י הזקוקים לזה עתה – ירפא אותם הקב"ה מזה תומ"י, שיהיו מיד "סגי-נהור" למעליותא כנ"ל³⁷, ויקראו וילמדו תורה, עד תכלית השלימות בלימוד התורה בגאולה האמיתית והשלימה, "תורה חדשה מאתי תצא", כנ"ל.

ועוד והוא העיקר – גאולה האמיתית והשלימה על ידי משיח צדקנו תיכף ומיד ממש. ■

העורים^{31,32}, באופן שהם נעשים "סגי-נהור" למעליותא, יש להם ריבוי אור בפשטות (באופן שאין זה ממעט ח"ו מכח הראי' הגשמית³²), ובמילא יש להם האפשרות לקרוא וללמוד תורה גם מאותיות הכתב הרגילות – כאחד העם.

ולהעיר, שאז (בזמן הגאולה) לא יצטרכו גם לאותיות הכתב – כיון שכל בני ישמעו תורה מעצמות ומהות, כמ"ש "תורה חדשה מאתי תצא"³³, ע"י ה"תלמיד ותיק" האמיתי – משיח צדקנו, ש"ילמד כל העם"³⁴ ה"תורה חדשה" מעצומה בתוספת ביאור והסברה וכו', ולימוד בבחינת ראי' דוקא³⁵, באופן שלא יצטרכו לאותיות הכתב, וכמובן גם ממש³⁶.

(31) מדרש תהלים קמו, ח.

(32) ראה דרושי חסידות שבהערה 26.

(33) ישע"י נא, ד. ויק"ר פי"ג, ג.

(34) ראה רמב"ם הל' תשובה פ"ט ה"ב. - וראה בכ"ז בארוכה "קונטרס בענין תורה חדשה מאתי תצא" (התוועדות תנש"א ח"ג ע' 278 ואילך). וש"נ.

(35) ראה לקו"ת צו יז, א. ובכ"מ.

(36) ירמי' לא, לג.

המדור מוקדש

לזכות

הרה"ת אורי אהרן יואל בן מינדל וזוג' בת'יה רות בת שרה שיחיו

וילדיהם: שטערנא שרה ושמואל שיחיו

ולזכות דוד יעקב בן מינדל שי, מיכאל נחמיה בן חוה אסתר וזוג' רחל יפה בת מינדל שיחיו

ולזכות שושנה חסיה בת מינדל שתחי

ולזכות הרה"ת אפרים יונה בן פאולין רות וזוג' רייזל פרומה בת חי רחל שיחיו

ולזכות הרה"ת יוסף יצחק בן רייזל פרומה שי

ולזכות חי רחל בת שפרנצא שתחי

ולזכות צבי בן חי רחל שי

חב"דניק צריך לדעת לענות על שאלות בענין הציפיה למשיח

הנחה: "ועד הנחות התמימים". תרגום: מערכת "יחי המלך"

א. בנוגע למה שדובר על-כך שיהודי צריך לצעוק "עד מתי" – מתי תבוא כבר הגאולה?¹ בא ה"יצר" ומביא ראיות ע"פ "תורה" שלא צריכים להתנהג כך, כיון שאין זו דרכנו וזה לא סדר ע"פ שולחן-ערוך.

וממשיך לטעון, שמה שאומרים "אחכה לו בכל יום שיבוא"² – הפירוש בזה הוא: "אחכה לו בכל יום – שיבוא" – מי יודע מתי?!

עד שהתבטאו³ – שיתכן מאוד שמשׁיח יבוא בעוד... 1900 שנה רחמנא ליצלן!... כשם שהגלות נמשכה 1900 שנה עד עכשיו, כך יתכן – טוען הוא – שהיא תמשך עוד 1900 שנה, רחמנא ליצלן!...

לא ה' דבר כזה מעולם – שאחד ירהיב לומר בגלוי שיהודים יכולים לשבת 'תקועים' בגלות כזו עוד 1900 שנה!

ואין פוצה פה ומצפצף!...

ב. וההבלה בזה גדולה יותר:

כאשר שואלים אצל חב"דניק הלומד חסידות ועוסק בלהט ("קאָכט זיך און טוט") בענינים המביאים את הגאולה: מהיכן המקור לזה שצריכים לצעוק "עד מתי" ולבקש שמשׁיח יבוא תיכף ומיד? – הוא מתבלבל ונבהל ("ווערט צעטומלט")!

מה אתה מתבלבל? הרי דיברו יותר ממאה ואחת פעמים על הראיות לזה שיהודי מבקש שמשׁיח יבוא היום – לא בעוד כמה חודשים, ועאכו"כ לא בעוד כמה שנים ר"ל, אלא שמשׁיח יבוא תיכף!

ובכלל הרי כתוב "אחישנה"⁴, והגמרא אומרת⁵ "כלו כל הקיצין ואין הדבר תלוי אלא בתשובה", ואם-כן, תעשה תשובה ותביא על ידי כך את הגאולה!

אתה מתעצל לעשות תשובה? – "יגעת ומצאת"⁶, תתייגע בעצמך עד שתעשה תשובה, ועי"ז "מיד הן נגאלין" (כפס"ד הרמב"ם⁷)!

ג. ובנוגע לעצם השאלה הנ"ל – שאפשר לפרש את הכוונה "אחכה לו בכל יום שיבוא": "שיבוא" בעוד משך זמן ולא ביום זה ממש – הרי אין זו שאלה כלל, ובהקדים:

בכמה מקומות מוצאים, שכאשר מביאים ראיות להסברת ענין – מביאים כמה ראיות. אך כמובן לכל לראש אומרים את יסוד ועיקר הראי', ולאחמ"כ מביאים ראי' נוספת, עוד סעיף וסניף לעצם ועיקר הראי', ובלשון הידוע – "ועוד יש לומר". או בלשון המשנה (בכ"מ בפרקי אבות⁸ – ש"יש נוהגין"⁹ ללומדם בתקופה זו, בשבתות הקיץ) – "ואומר".

מך גם מובן, שלפעמים הראי' הנוספת מצד עצמה אינה חזקה כל כך, כיון שאפשר לפרשה באופן אחר (ואזי היא אינה ראי' לענינו); אבל לאחר ששמביאים את הראי' הראשונה והעיקרית, הרי היא מגלה מהו הפירוש של הראי' הנוספת, ואז מובן שגם היא משמשת כראי' לנדון המדובר.

עד"ז בענינו:

כמדובר כמ"פ¹⁰, יסוד ועיקר הראי' שצריכים להאמין, לקוות ולבקש שמשׁיח יבוא היום ממש היא לא מ"אחכה לו בכל יום שיבוא", זהו רק סעיף וסניף לראי', אלא עיקר ועצם הראי' היא ממקום אחר (כדלקמן); ו"אחכה לו בכל יום שיבוא" אכן אפשר לכאורה לפרש בשני אופנים: א) "אחכה לו בכל יום שיבוא" בכל יום, ב) "שיבוא" במשך הזמן (ר"ל). אבל לאחר שיודעים את עיקר ועצם הראי' לכך, הרי זה מגלה לנו כבר שהפירוש ב"אחכה לו בכל יום שיבוא" הוא – שיבוא ביום זה ממש.

ד. הנה, עיקר ועצם הראי' לזה היא מנוסח התפלה שכל יהודי אומר בכל יום בתפלת העמידה: "לישועתך קוינו כל היום", "את צמח דוד עבדך מהרה תצמיח" ובשבת ויו"ט – "ותחזינה עינינו בשובך לציון ברחמים".

כאשר אומרים "לישועתך קוינו כל היום" בתפלת מנחה (לדוגמא), הרי לא מתכוונים לבקש שהישועה תהי' מי יודע בעוד כמה זמן, ובטח לא בעוד 1900 שנה (ר"ל)... אלא מתכוונים שהישועה תהי' ביום וברגע זה ממש – "את צמח דוד עבדך מהרה תצמיח", ותחזינה עינינו (לא עיניהם של אנשים מדור אחר) בשובך לציון!

היות ואם הכוונה היא שהישועה תבוא מי יודע בעוד כמה זמן – מדוע חוזרים ע"כ שוב פעם בתפלת ערבית, שהיא בכלל "רשות"¹¹?! אלא בודאי מתכוונים בתפלת מנחה שהישועה תבוא מיד, וכאשר מגיע הזמן של תפלת ערבית ומשיח התעכב ח"ו, אזי מבקשים שוב פעם "לישועתך קוינו כל היום" – שיבוא מיד.

ה. באמת לא זקוקים כאן להסברות וביאורים כלל –

כאשר ישאלו אצל חולה ר"ל, מה הוא מבקש על רפואתו וישועתו הפרטית – האם מתכוון ב"לישועתך קוינו כל היום" (וכיו"ב) שרפואתו וישועתו יגיעו בעוד 1900 שנה... –

(9) נוסח ההקדמה לפרקי אבות בסידור אדה"ז.

(10) ראה "יחי המלך" תמג ע' 5. ועוד.

(11) ברכות כז, ב. רמב"ם הל' תפלה פ"א ה"ו.

(6) מגילה ו, ריש ע"ב.

(7) הל' תשובה פ"ז ה"ה.

(8) פ"ו, משניות ב, ז, ח, ט, י, יא.

(3) בחוג מסויים באה"ק.

(4) ישע"י ס, כב. סנהדרין צח, א.

(5) שם צז, ב.

(1) שיחת ש"פ פינחס ה'תשד"מ – נדפסה ב"יחי המלך" גליון תקעה עמוד 3 ואילך.

(2) מה"יג עיקרים. ראה לקו"ש חכ"ג ע' 394 ואילך.